

остри желания, тъмни помисли, бликнали изведнажъ, като горещъ, всепотопяващъ изворъ.

Бързъ токъ изпъна цълото му същество. Той отправи отново дълъгъ погледъ къмъ непознатата, готовъ за всъкакви дързости. Въ това време до нейната маса приближи мжъ, седна, поръча вечеря за двамата. Очевидно, това бѣ уредена среща.

Той стана тутакси, излѣзе, като замаянъ, и студената гъмжаща улица го грабна отново. Отъ заведенията съ запотени стъклца идѣше весела гълъчка. Въ сънката на жглитѣ стояха жени — боядисани, потропващи отъ студъ, и канеха минувачите. Отъ единъ тѣсенъ и дълбокъ баръ се чуваше по-силна врѣва, и той влѣзе. Вжтре, компания отъ двадесетина моряци въ сини блузи и бѣли шапчици, бѣснуваха. Една хармоника хлипаше въ дъното. Презъ димътъ на лулитѣ се мѣркаха размахани юмруци, стоварвани по маситѣ, чуваха се писъци на момичета, седнали по коленетѣ на мжжетѣ, звѣнъ на чаши, и дрезгави гласове подели проточена норвежка пѣсень. Миришъ на ромъ, на уиски, и на тютюнъ сгъстяваше топлия въздухъ. Той изпи единъ